

Затова изрѣмжа февруарскиятъ вѣтъръ, проскърца бесилката,
въ смутъ стѣписа се твоя разяренъ и кървавъ палачъ,
непокорно проплака твоята майка родилката
и настрѣхнаха въ яростъ заробени прости села.

Като снопъ тежкоплоденъ се ти залюля и провисна безжизненъ,
непостижимъ и така непокоренъ умрѣ на бесилото ти,
затова твоятъ заветъ ни е толкова сърдеченъ и близъкъ
и на всѣки младежъ въвъ гърдитъ тревожно кѣнти.

